

PRASZCZĘTA (1) *sb pl t*

A praszczęta.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Pręty, różgi do bicia (o karze polegającej na tym, że skazany przechodzi między dwoma szeregami ludzi, z których każdy uderza go różgą):

*Zwrot: »na praszczęta puścić, [puszczon]«: Wymowę łulzną od Kmieciá że nie może wyniść przyiąć/ á drugi raz doświadczywłzy łie nietylko áby wiárę miał mieć/ ále go záráz ná práłszczęta puścić/ y kazác włzyłtkim chłopom po trzykroć zációć. *GostGosp* 162; [A jeśli będzie ugonion a przywiedzón, tedy ma być na praszczęta puszczon, to jest aby go wszyscy z onej rotý, z ktorej udekł, siekli *UstWojsk* 1525/82].*

[Przen:

*Zwrot: »na praszczęta wydać«: nie wiem, dla jakiej przyczyny [król] nas odbiezał, żadnego postanowienia nie uczyniwszy, a nas prawie na praszczęta wydawszy *PismaPolit* 614.]*

Synonimy: kij, knutel, laska, palcat, pręt, rozga.

LW